

LJUBIŠA JOCIĆ

PESMA JEVREJKA

Pevale su pesme iscrpene, gladne i žedne, gole i bose, snagama koje nisu ni znale da imaju u sebi. Pevale su pesme koje vekovima nisu znale, čije čak reči nisu razumele.

Godinama, časovima, trenima stajale su pred krematorijumima i videle prah svega što su volele. Prah svega što je bio život.

Godine su ih iskušavale, vremena su ih prečišćavala, vremena u vremenu.

Pokidane su žice logora. Ugasile su se peći.

Sa brojevima utisnutim u kožu one idu po snegu tuđe zemlje i pevaju svoje pesme iz žarke pustinje ne razumevajući im reči, reči koje su još njihovi pretci zaboravili, ali ih shvatajući celim svojim bićem.